Fiica lui Cezar Ivănescu: Mircea Dinescu mi-a băgat tatăl în mormânt

De **CURENTUL** - 03:00, 5 februarie 2010

In urma cu exact doi ani, pe 4 februarie 2008, scriitorul Cezar Ivănescu intra în greva foamei la sediul Uniunii Scriitorilor. Era o reluare în premieră a acestei forme extreme de protest, după 1989. Dar și acuzele erau extreme. Fără absolut nicio dovadă, membrul Colegiului CNSAS Mircea Dinescu răspândise ca „informație sigură‟, prin intermediul mașinăriei de minciuni și manipulare a infractorului milionar Sorin Ovidiu Vîntu, „știrea‟ că Cezar Ivănescu ar fi fost informator al Securității. Realitatea era exact contrară. Conform unei Note Strict Secrete a Securității, aflată la CNSAS și în Arhiva SRI, Fond „D‟, dosar nr. 10 966, vol. 27, f. 200-201, măsurile stabilite de DSS în privința lui Cezar Ivănescu erau chiar singulare printre scriitori, altfel răsplătiți cu favoruri de Securitate. Dacă Nicolae Manolescu, actualul președinte al USR, era abonat la navetă pe ruta București – Paris, iar Ana Blandiana făcea chiar turul lumii, în privința lui Cezar Ivănescu, Securitatea stabilise, printre altele, următoarele: „Informarea organelor de partid sau C.C.E.S. despre intențiile de a publica unele opere literare ce nu corespund ideologiei noastre socialiste. Împiedicarea participării acestuia la acțiuni unde este prezentă conducerea superioară de partid și de stat, ori la alte activități organizate, unde, prin comportarea sa, le-ar putea compromite. Prin conducerea redacției se vor lua măsuri de îndepărtare a acestuia din locurile unde au loc acțiuni publice organizate sau unde este prezentă conducerea de partid și de stat. Asigurarea sa, cu sprijinul organelor de investigații și, la nevoie, cu cele de Miliție, pe perioada desfășurării acțiunii. Darea sa în consemn la U.S.L.A. (Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă – n. red.) și Direcția a V-a (Securitate și Gardă – n. red.)‟.

Intelectualii PCR

Ei bine, în ciuda acestor dovezi implacabile și a lipsei vreunui act care să ateste contrariul, nici până azi agenția și postul TV care au produs dezinformarea, ca și ziarele

care au preluat-o fără cea mai mică verificare, nu au reparat public această greșeală, în ciuda cererilor repetate ale fiicei poetului, Clara Aruștei, care consideră că prin această operațiune „Mircea Dinescu mi-a băgat tatăl în mormânt".
Într-o emisiune „Nașul" din acele zile, Cezar Ivănescu amintea că „pe 1 februarie, la emisiunea de pe Realitatea TV a lui Stelian Tănase, fostul activist PCR, sursa scurgerii s-a autodivulgat singură: Mircea Dinescu, fost soldat fruntaș la arma Securitate. Și pentru această măgărie îl voi da în judecată". După exact doi ani, iată că și Agenția Națională de Integritate a descoperit o altă incompatibilitate a „poetului-portofel", legată de afacerile sale de latifundiar pe terenurile statului, obținute prin trafic de influență de la Academia Română. Cezar Ivănescu observase cum toate aceste personaje controversate, gen Manolescu, Blandiana sau Dinescu, făceau parte din „Grupul de la Comana" al potentatului CC al PCR și membru al CPEx Gheorghe „Gogu" Rădulescu, arestat după 1989, dar eliberat rapid și dispărut apoi în condiții neelucidate. La scurt timp după ce a făcut greva foamei, Cezar Ivănescu, slăbit și afectat puternic de răspândirea cu repeziciune a minciunii ordinare a lui Mircea Dinescu, fără posibilitatea de a o contracara la același nivel, s-a scurs, neîmpăcat, printr-o moarte la fel de controversată ca și a Patriarhului Teoctist. Redăm mai jos o scrisoare tulburătoare a fiicei poetului, transmisă ziarului nostru, iar pe www.curentul.ro veți putea găsi transcrierea emisiunii „Nașul" de la postul B1 TV în care Cezar Ivănescu îl acuză pe agentul filorus Mircea Dinescu de moartea lui Marin Preda, la vremea respectivă aflat în colimatorul sovieticilor pentru „Cel mai iubit dintre pământeni" și „Delirul", apărut de altfel în variantă cenzurată la presiunile KGB și ale Ambasadei URSS.
Victor Roncea

Apel pentru memoria lui Cezar Ivănescu

Celor care nu cunosc sau care au uitat coordonatele acestei drame le amintesc că Cezar Ivănescu a murit în condiții tulburătoare și suspecte, pe 24 aprilie 2008.
Decesul s-a produs din cauze necunoscute încă, la două zile după o intervenție medicală banală, programată și garantat modernă și neinvazivă. Poetul a fost conștient până la urcarea sa în elicopterul SMURD, pe 24 aprilie, ora 15, și a vorbit și s-a interesat de actele necesare pentru procesul împotriva lui Mircea Dinescu.
Toate circumstanțele și documentele legate de intervenția chirurgicală care a provocat decesul sunt în continuare ascunse cu obstinație de toate instituțiile abilitate să răspundă cu transparență solicitărilor legitime ale familiei de a afla adevărul (IML „Mina Minovici" București, Colegiul Medicilor, Spitalul Județean Bacău).
Pe 29 ianuarie 2008, ora 16, ca urmare a unui atac declanșat de o „sursă" – rapid-și-gălăgios-autodivulgată, printr-o instituție media (agenția lui Sorin Ovidiu Vîntu NewsIn, parte a Grupului Realitatea-Cațavencu), Cezar Ivănescu a fost livrat linșajului public. „Sursa", conform propriilor afirmații făcute în direct și pe postul Realitatea TV, s-a

dovedit a fi nimeni altul decât Mircea Dinescu, membru al Colegiului CNSAS, fost secretar U.T.C. al U.S.R., fost membru al P.C.R., condamnat penal cu suspendarea condiționată a efectuării pedepsei (pentru infracțiunea de lovire prev. art. 180 alin. 2 din Codul penal, cf. sentinței penale nr. 1439, dată în ședința publică de la 4 septembrie 1981, Judecătoria Sectorului 3, Municipiul București, dosar nr. 10121/1980), și în lumina dezvăluirilor făcute relativ recent chiar pe un post de televiziune, un personaj care reprezintă interese străine ostile României.
Începând cu acea dată (29 ianuarie 2008), Cezar Ivănescu a fost supus unui atac mediatic care a avut la bază o acțiune premeditată și concertată și care a vizat, în mod evident, eliminarea scriitorului Cezar Ivănescu din viața publică. La acesta a participat – oferind implicit o susținere oficială prin nerespectarea Statutului Uniunii Scriitorilor și prin lipsă de reacție – și conducerea U.S.R., formată la acea dată, ca și astăzi, din Nicolae Manolescu, președinte, și Varujan Vosganian, vicepreședinte.
Ca răspuns la atacul ilegal și profund imoral al lui Mircea Dinescu, membru al U.S.R., și la atitudinea incorectă și nestatutară a întregii conduceri a Uniunii Scriitorilor, Cezar Ivănescu a recurs la toate formele legale de reacție și protest social nonviolent. A scris, în calitate de membru al U.S.R., câteva scrisori deschise; una din ele președintelui Uniunii Scriitorilor din România, ambasador UNESCO al României la Paris (1 februarie 2008, 4 februarie 2008, scrisoare preluată și de agenția Amos News). O altă scrisoare redactată de Cezar Ivănescu, în calitate de cetățean al României, dar și de Comandor al Ordinului „Steaua României", i-a fost adresată, în aceleași condiții de legalitate, președintelui României, Traian Băsescu, totodată șef al acestui Ordin (scrisoarea Nr. 2994 din 4.02.2008). În scrisorile sale, Cezar Ivănescu a denunțat nedreptatea flagrantă și ilegalitățile comise de Mircea Dinescu, care a uzat în acest scop imoral de autoritatea funcției sale publice într-o instituție a Statului Român.
Pe 4 februarie 2008, poetul a declarat greva foamei în Sala cu Oglinzi a U.S.R., ca o ultimă și decisivă formă de protest social nonviolent. La nivel instituțional, urmările tuturor acestor forme legale de protest față de o ilegalitate comisă de un înalt funcționar al statului român au fost practic nule. Pe 29 aprilie, Cezar Ivănescu a fost înmormântat.
Astăzi, la doi ani de la declanșarea acelui atac mediatic, de o virulență fără precedent în presa română postdecembristă, mai cu seamă că persoana vizată, poetul Cezar Ivănescu, nu ocupa funcții în vreo structură a puterii de stat, vă cer sprijinul pentru a susține oficial demersul de stabilire a adevărului în cazul Cezar Ivănescu.
Adresez pe această cale un apel tuturor redacțiilor și tuturor ziariștilor din presa tipărită și din cea on-line, care au publicat până la moartea lui Cezar Ivănescu și chiar după aceea, în ferpar, informația că Cezar Ivănescu ar fi primit o așa-numită decizie de colaborare sau de poliție politică din partea CNSAS, considerând că au obligația, din punct de vedere deontologic și uman, să clarifice o situație pe care au generat-o conștient și benevol în momentul în care au preluat o informație care nu avea la origine absolut nicio probă.

Am dorit să transmit acest apel în mod public – vedeți și www.cezar-ivanescu.blogspot.com – pentru că, în pofida evidentei nevinovății a scriitorului Cezar Ivănescu și a întregii sale vieți trăite în onestitate și sărăcie, dar și a zguduitoarei declarații făcute de Cazimir Ionescu, în februarie 2008, pe un post public de televiziune: „Nu există nicio decizie. Cine a vrut să-i facă rău lui Cezar Ivănescu l-a făcut!". Nici până azi, nimeni dintre cei implicați, direct sau indirect, nu a manifestat buna-credință de a dori îndreptarea acestei situații.

În continuare, și post-mortem, poetul este supus unei cenzuri de neexplicat pentru o personalitate de o asemenea anvergură și pentru un mare scriitor român elogiat de Mircea Eliade, Marin Preda, Petru Creția, Constantin Noica, Basarab Nicolescu și încă de multe alte personalități ale vieții culturale din România și din afara țării.

Mulțumesc ziarului „Curentul" pentru că sparge acest boicot media aruncat asupra personalităților reale ale României și prezintă această frântură de adevăr scrisă cu lacrimi de sânge.

Clara Aruștei

{youtube}mUm_oL57QNU{/youtube}

